

Naslov: Izbori bez žena
Datum: 09.11.2007
Država, Izvor, Izdanje: Hrvatska, Glas Slavonije, ,
Autor: Dijana Pavlović
Stranica: 6
Površina: 342 cm²

lonci i poklopci

Izbori bez žena

Prvi put u sedamnaest godina mlade hrvatske demokracije broj žena u Hrvatskom saboru mogao bi pasti ispod 24 posto. Žena i ženskih pitanja u ovogodišnjoj predizbornoj kampanji gotovo da i nema kada su u pitanju velike i jake stranke za koje realno možemo očekivati da će i činiti novi sastav Sabora nakon 25. studenoga. No, pitanje je ima li u Hrvatskoj, kao i bilo gdje u svijetu, demokracije bez žena. Sudeći prema predizbornoj kampanji, dalo bi se zaključiti da je Hrvatska zemlja u kojoj su određeni civilizacijski i društveni problemi, poput ravnopravnosti spolova ili općenito ljudska prava, riješeni na zadovoljstvo svih. Velike političke stranke stabilizirale su svoje biračko tijelo i više se ne obraćaju posebno određenim skupinama, nego svima - odnosno svojim vjernim biračima, kako se oni ne bi do izbora predomislili, i neodlučnima kojima poltronski šalju nerealna obećanja. Umjesto iznošenja sadržaja i programa, sve se svelo na to tko je simpatičniji, bolje nastupa u javnosti, kontrolira emocije, dikciju i ugodan je oku. Politička je kampanja, baš kao i sve na ovome svijetu, potrošačka, pojednostavljena do debilnosti, tako infantilna da bi i dijete moglo izići na biralište i glasati za "onog čiku koji ima

Piše: Dijana PAVLOVIĆ

Žene su i te kako zainteresirane za politiku, no na primjeru nekoliko individualki koje su uspjele zauzeti svoje mjesto na hrvatskoj političkoj sceni, jasno je da ih se jako malo u nju može probiti samostalno

lijepu kravatu". A žena - nigdje, osim kao statista, nezadovoljnih roditelja i glasnogovornica.

U sjeni muških kolega

Istina je da su u hrvatskoj visokoj politici žene uspjevale i uspjele samo kao jake pojedinke i to uglavnom vlastitom zaslugom, a ne zato što su ih gurali njihovi muški kolege, kako bi time popravili imidž stranke i pokušali privući biračko

tijelo koje prepoznaje važnost ravnopravnog sudjelovanja muškaraca i žena u raspodjeli političke moći. Na hrvatskoj političkoj sceni sada djeluje i prepoznatljivo je samo pet-šest žena koje su se probile same. Vesna Pusić, Jadranka Kosor, Željka Antunović, Ruža Tomašić, Vesna Škare-Ožbolt i tu negdje popis staje. No, i one najjače među njima u ovoj su kampanji u sjeni svojih muških kolega. Vesna Pusić, iako predsjednica stranke, samo je Čačićeva kulisa, Željka Antunović gotovo je potpuno nestala iza Milanovićevog lika, kao i Jadranka Kosor, koja sav posao prepušta šefu Sanaderu.

Očito je da je u zemljama koje nemaju razvijenu svijest o potrebi jednakog sudjelovanja žena i muškaraca u vlasti potrebno i dalje inzistirati na kvotama i omraženoj pozitivnoj diskriminaciji. Kvote je sam prvi predložio SDP, no na njima više ne inzistira. A za odustajanje od kvota u Hrvatskoj je ipak prerano. Primjerice, u skandinavskim zemljama postignut je ideal u omjerima sudjelovanja muškaraca i žena u javnim poslovima. No, iza njih je dugogodišnji koncept korištenja kvota koji se napustilo tek kada za njih više nije bilo potrebe jer su stvari sjele na svoje mjesto, a egalitarizam zaživio bez prisile.

Bez potpore

Često se kaže da žene ne žele u politiku jer se ne žele baviti prljavim poslovima te da imaju manje vremena. No, istina je da ih na to nitko i ne potiče, odnosno ne motivira. Žene su i te kako zainteresirane za politiku, no na primjeru ovih nekoliko individualki koje su uspjele zauzeti svoje mjesto na hrvatskoj političkoj sceni, jasno je da ih se jako malo u nju može probiti samostalno i bez potpore svojih muških stranačkih kolega i šefova. A njima je, ako ih se na to kvotama ne prisiljava, posve svejedno. Jer, većina istraživanja pokazuje da žene, koje čine čak 51 posto biračkog tijela, neće za neku stranku glasovati zato što ima više žena, nego zbog programa koji je prepoznala kao onaj koji ostvaruje njene želje, no to ne znači da se političari potpuno trebaju prestati obraćati ženama. One i dalje imaju neke specifične probleme te i dalje trebaju pomoć države u ostvarivanju svojih životnih ambicija i ciljeva. Bez žena u samoj politici i vlasti, i bez žena na biralištima demokracije jednostavno nema. A što stranke više pokazuju da imaju ženske istaknute članove i da s njima računaju, onda možda mogu i očekivati veću potporu i žena i muškaraca kojima je izuzetno važno da demokracija postane i ostane to što bi i trebala biti.